

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: Usoz-316/13-9

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

R J E Š E N J E

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Mirjane Čačić, predsjednice vijeća, Ane Berlengi Fellner, mr.sc. Inge Vezmar Barlek, Marine Kosović Marković i Arme Vagner Popović, članica vijeća te sudske savjetnice Ivane Mamić Vuković, zapisničarke, u postupku ocjene zakonitosti općeg akta pokrenutom po zahtjevu D. C. iz O., odlučujući o prigovoru na sudsku pristojbu, na sjednici vijeća održanoj 29. travnja 2016.

r i j e š i o j e

Prigovor se odbija.

Obrazloženje

Rješenjem ovog Suda, poslovni broj: Usoz-316/13-5 od 16. srpnja 2015. godine odbačen je zahtjev podnositeljice za ocjenu zakonitosti općeg akta, slijedom čega je podnositeljica pozvana na plaćanje sudske pristojbe u ukupnom iznosu od 2.500,00 kn rješenjem ovog Suda poslovni broj: Usoz-316/13-6 od 16. srpnja 2015. godine.

Protiv navedenog rješenja podnositeljica je u zakonom propisanom roku podnijela prigovor u kojem navodi da su od plaćanja sudskih pristojbi oslobođeni radnici i namještenici u radnim sporovima i službenici u upravnim sporovima u vezi ostvarivanja njihovih prava iz radnog odnosa, te smatra da nije bila u obvezi platiti sudsku pristojbu budući se radi o ocjeni zakonitosti koja se tiče radnog prava.

Prigovor nije osnovan.

Odredbom članka 5. Zakona o sudskim pristojbama (Narodne novine, broj 74/95., 57/96., 137/02., 26/03.-pročišćeni tekst, 125/11., 112/12. i 157/13.-dalje: ZSP) propisano je da se pristojba u upravnom sporu plaća samo ako sud odbije ili odbaci tužbu (stavak 1.), u kom slučaju je pristojbeni obveznik dužan platiti pristojbu u roku od osam dana od dana primitka naloga za plaćanje sudske pristojbe (stavak 2.).

Kako je rješenjem ovog Suda od 16. srpnja 2015. godine zahtjev podnositeljice odbačen, to je podnositeljica pravilno pozvana na plaćanje sudske pristojbe sukladno Tar. br. 29a. stavak 4. Tarife sudskih pristojbi prema kojoj se za zahtjev za ocjenu zakonitosti općeg akta plaća iznos od 2.000,00 kn, a za rješenje suda u iznosu od 500,00 kn ili ukupno iznos od 2.500,00 kn (Tar. br. 30a. stavak 4. u vezi sa stavkom 2.).

Imajući na umu naprijed navedeno, podnositeljica neosnovano prigovara da ne bi bila obvezna platiti sudsku pristojbu jer se u konkretnom slučaju radi o radnom sporu u kom su

službenici oslobođeni plaćanja sudske pristojbe.

Naime, navedeni prigovor podnositeljice je neosnovan iz razloga jer je podnositeljica ovom Sudu podnijela zahtjev za ocjenu zakonitosti Pravilnika o unutarnjoj organizaciji upravnog odjela za prostorno uređenje, građenje i zaštitu okoliša K. ž. (klasa: 010-01/10-01/01, urbroj: 2133/1-08/06-09-09 od 31. prosinca 2009. godine). Dakle, ne radi se o situaciji iz odredbe članka 16. stavak 1. točka 3. ZSP-a kojim je propisano da su od plaćanja pristojbi oslobođeni radnici i namještenici u radnim sporovima, službenici u upravnim sporovima u vezi sa ostvarivanjem njihovih prava iz službeničkih odnosa.

S obzirom da se prema izričitoj odredbi ZSP-a pristojba u upravnom sporu naplaćuje i u slučajevima kada sud rješenjem odbaci tužbu, odnosno ovdje zahtjev za ocjenu zakonitosti općeg akta, podnositeljica neosnovano smatra da nije bila u obvezi platiti sudsku pristojbu na podneseni zahtjev i rješenje.

Iz navedenih razloga, na temelju odredbe članka 39a. stavak 2. Zakona o sudskim pristojbama, riješeno je kao u izreci.

U Zagrebu 29. travnja 2016.

Predsjednica vijeća
Mirjana Čačić, v.r.